

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.,
ve věci

žalobce: **L. W. Š.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství,
se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
se sídlem Řetězová 195/2, 405 02 Děčín I,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2018, č. j. 1318/DS/2018, JID:
84933/2018/KUUK/Chyt,

takto:

- I.** Žaloba **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 21. 5. 2018, č. j. 1318/DS/2018, JID: 84933/2018/KUUK/Chyt, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru přestupkových agend (dále jen „magistrát“), ze dne 27. 2. 2018, č. j. MM/OPA/ODN/83164/2017/FelV. Tímto rozhodnutím byl žalobce shledán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Uvedeného přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 2. 11. 2017 v 19:29 hodin v Ústí nad Labem, ul. Pražská, u zastávky MHD U Vodopádu, ve směru jízdy na Prahu, při řízení motorového vozidla tovární značky Škoda, r. z. „X“, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, když mu byla silničním radarovým rychloměrem RAMER10 C naměřena rychlost jízdy 67 km/h, po odečtení tolerance radaru $\pm 3\%$ tedy 64 km/h a žalobce tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 14 km/h. Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud zrušil také uvedené rozhodnutí magistrátu a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že magistrát i žalovaný postupovali v řízení o přestupku v rozporu se zákonem, pokud považovali za zmocněnce žalobce společnost ODVOZ VOZU, s. r. o., IČ 03724026, ačkoliv tato společnost nikdy neprokázala své oprávnění zastupovat žalobce v daném řízení, neboť nedisponovala plnou mocí k zastupování žalobce v řízení o přestupku. Žalobce sice udělil uvedené společnosti plnou moc, avšak „*k zastupování ve správním řízení, které vede Magistrát města Ústí nad Labem jako věcně a místně příslušný správní orgán, ve věci správního deliktu provozovatele vozidla dle § 125f a násl. zák. č. 361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích (silniční zákon) ve znění pozdějších předpisů, označeném spisovou značkou MM/OPA/ODN/83164/2017/FelV*“, tedy výlučně pro zastupování ve věci správního deliktu provozovatele vozidla dle § 125f silničního zákona, tj. pro zcela jiné řízení, neboť magistrát i žalovaný vedli s žalobcem řízení ve věci správního deliktu dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 silničního zákona.
3. Žalobce se domníval, že magistrát nebyl v okamžiku podání odporu proti příkazu ze dne 24. 11. 2017 oprávněn jednat se společností ODVOZ VOZU, s. r. o. jako zástupcem žalobce, samotný odpor k příkazu nebyl odporem podaným žalobcem, a proto příkaz nabyl právní moci. Upozornil, že pravomocný příkaz má přitom zásadní vliv na žalobcovu povinnost k náhradě nákladů řízení a dřívější „odmazání“ bodu z evidenční karty řidiče.
4. Závěrem žalobce uvedl, že nesouhlasí se zveřejňováním osobních údajů a údajů svého právního zástupce na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu, neboť v případě právního zástupce žalobce lze z tohoto webu dohledat jeho časový pracovní program. V této souvislosti odkázal žalobce a jeho právní zástupce na nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2016/679 ze dne 27. 4. 2016. Za dostatečně ústavně konformní právní úpravu nelze dle jejich názoru považovat Směrnici č. 3/2017 a Kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, dle nichž je rozsah anonymizace zveřejňovaného rozhodnutí ponechán na úvaze soudce bez dostatečně vymezených kritérií.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě a navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Popsal průběh správního řízení a k námitce žalobce konstatoval, že včasný odpor proti příkazu magistrátu č. j. MM/OPA/ODN/83164/2017/FelV byl podán blanketně, a to společností ODVOZ VOZU, s. r. o., která byla k těmto úkonům zmocněna žalobcem. Žalobce v předložené plné moci uvedl, že svou plnou moc uděluje k zastupování ve věci spisové značky MM/OPA/ODN/83164/2017/FelV, a to včetně úkonů s danou věcí souvisejících. Žalovaný se domníval, že je zcela nemyslitelné, aby žalobce udělil plnou moc jen na delikt provozovatele, který mu ani nebyl kladen za vinu. Po celou dobu správního řízení informoval magistrát žalobce i jeho zmocněnce o průběhu řízení, přičemž žalobce nedostatek zastoupení nijak nenamítal.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

6. V následně učiněné replice k vyjádření žalovaného k žalobě žalobce poukázal, že je zcela irrelevantní, jakým způsobem se konkretizované udělení plné moci jeví žalovanému. Setrval na svém tvrzení, že předložená plná moc udělená společnosti ODVOZ VOZU, s. r. o., nebyla plnou mocí udělenou pro dané řízení vedené magistrátem. Žalobce se zastoupením společností ODVOZ VOZU, s. r. o., v daném řízení od počátku nesouhlasil, navíc vůči rozhodnutí magistrátu neměl v úmyslu se odvolávat, když s výrokem daného rozhodnutí souhlasil. Žalobce dále uvedl, že je neprávnickem a nebyl si vědom skutečnosti, že řízení lze skončit původním příkazem, byl přesvědčen, že řízení končí až vydáním rozhodnutí, proto mu nepřišlo neobvyklé, že mu v průběhu řízení před vydáním rozhodnutí, byly doručeny další písemnosti. Nadto se domníval, že není povinností žalobce vznášet námitky týkající se nezpůsobilosti plné moci k jeho zastupování, tato povinnost tíží správní orgán, který měl nedostatky z vlastní iniciativy odstranit. Na podporu svého přesvědčení o důvodnosti předmětné žaloby žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2015, č. j. 1 As 9/2015-27.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť právní zástupce žalovaného s tímto souhlasil a právní zástupce žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování žalované (dle § 75 odst. 1 s. ř. s.), dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba není z pohledu uplatněných žalobních námitek naprosto důvodná.
10. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti. Magistrát obdržel dne 22. 11. 2017 od Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Ústí nad Labem, dopravního inspektorátu, oznámení o podezření ze spáchání výše specifikovaného přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 silničního zákona. Příkazem ze dne 24. 11. 2017, č. j. MM/OPA/ODN/83164/2017/FelV, byl žalobce uznán vinným pro shora uvedený přestupek a byla mu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Proti příkazu podal žalobce dne 18. 12. 2017 prostřednictvím zmocněnce včasný odpor, k němuž přiložil nepodepsanou plnou moc udělenou společnosti ODVOZ VOZU, s. r. o. (dále také jen „zmocněnec žalobce“), v níž se uvádí, že tato plná moc je uložena k „*zastupování ve správním řízení, které vede Magistrát města Ústí nad Labem jako věcně a místně příslušný správní orgán, ve věci správního deliktu provozovatele vozidla dle § 125f a násl. zák. č. 361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů, označeném spisovou značkou MM/OPA/ODN/83164/2017/FelV. Plná moc je udělena též k úkonům souvisejícím*“. K následné výzvě magistrátu adresované žalobci a jeho domnělému zmocněnci, byla z datové schránky zmocněnce žalobce předložena řádná plná moc s podpisem žalobce. Magistrát nařídil ve věci na den 12. 2. 2018 ústní jednání, které adresoval žalobci i zmocněnci, nařízeného jednání se však ani jeden z nich nezúčastnil. Dne 27. 2. 2018 vydal magistrát rozhodnutí č. j. MM/OPA/ODN/83164/2017/FelV, proti němuž podal žalobce prostřednictvím zmocněnce včasné blanketní odvolání, které nebylo přes výzvu magistrátu ani žalovaného doplněno. Žalovaný následně dne 21. 5. 2018 vydal žalobou napadené rozhodnutí, kterým odvolání zamítl a dané rozhodnutí tak dne 22. 5. 2018 nabylo právní moci.
11. K námitce žalobce, že udělená plná moc společnosti ODVOZ VOZU, s. r. o., se týkala jiného řízení, pokud v ní bylo uvedeno „... *ve věci správního deliktu provozovatele vozidla dle § 125f a násl. zák. č. 361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů* ...“, ačkoliv v předmětné věci bylo s žalobcem vedeno řízení o přestupku dle ust. § 125c zákona o přestupcích, krajský soud uvádí, že námitku žalobce považuje za nedůvodnou a obstrukční. Jak uvedeno shora, na základě plné moci ze dne 14. 12. 2017 udělené žalobcem, zastupovala žalobce v řízení vedeném magistrátem pod sp. zn. MM/OPA/ODN/83164/2017/FelV společnost ODVOZ VOZU, s. r. o., která jménem žalobce podala odpor proti příkazu ze dne 24. 11. 2017, č. j. MM/OPA/ODN/83146/2017/FelV. Vzhledem k tomu, že na původně předložené plné moci absentoval podpis žalobce, postupoval magistrát v souladu se zákonem, pokud vyzval výzvou ze dne 10. 1. 2018 domnělého zmocněnce a souběžně i žalobce k prokázání plné moci. Na tuto výzvu reagoval domnělý zmocněnec žalobce podáním datové zprávy, jejíž přílohou byla plná moc udělená a vlastnoručně podepsaná žalobcem. Sám žalobce sice na výzvu magistrátu nereagoval, nicméně v průběhu správního řízení zastoupení své osoby nikterak nerozporoval, ačkoliv nejen jeho zmocněnec, nýbrž i žalobce byl náležitě vyzván Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

k prokázání plné moci k zastupování jeho osoby společností ODVOZ VOZU, s. r. o., kdy daná výzva byla žalobci osobně řádně doručena prostřednictvím pošty oproti jeho vlastnoručnímu podpisu dne 13. 1. 2018. Za dané situace soud proto uzavírá, že datová zpráva obsahující odpor proti příkazu zaslaná z datové schránky této společnosti byla legitimně přičtena zmocněnci žalobce, s nímž poté správně jednali jako se zástupcem žalobce magistrát i žalovaný. Z udělení plné moci navíc jednoznačně vyplynulo, že byla udělena pro zastupování v konkrétním správním řízení vedeném správním orgánem pod sp. zn. MM/OPA/ODN/83164/2017/FelV a k „úkonům souvisejícím“, tj. rovněž k úkonu jakým je například podání odporu proti příkazu.

12. Ve vztahu k námitce žalobce, že nebyl ze strany správních orgánů dostatečně informován o procesní situaci a jeho odkazu na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2015, č. j. 1 As 9/2015-27, soud konstatuje, že správní orgány skutečně mají účastníky řízení poučovat o jejich procesních právech a řádném postupu, ovšem jen v situacích, pokud to odůvodňují osobní poměry účastníka řízení a jeho postup ve správním řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2015, č. j. 9 As 27/2015-59). V daném případě však žalobce byl ve správním řízení zastoupen subjektem nabízejícím „pojištění proti pokutám“, tj. osobou zastupující účastníky řízení v mnoha jiných řízeních, která navíc v těchto řízeních postupuje opakovaně obstrukčně, jak plyne z judikatury správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu, a proto soud neshledal důvod pro to, aby takovýto účastník byl zvláště poučován o své procesní situaci a o svých procesních právech (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 22/2018-30, dostupný na www.nssoud.cz). Navíc i z předvolání k ústnímu jednání v předmětné věci, které bylo datováno 15. 1. 2018, zřetelně vyplývá, že magistrát označoval žalobce jako účastníka řízení, který je zastoupený společností ODVOZ VOZU, s. r. o., přičemž žalobce tuto skutečnost nadále nikterak nerozporel, a to ani přes osobní řádné doručení daného předvolání prostřednictvím pošty oproti jeho vlastnoručnímu podpisu dne 19. 1. 2018. Z těchto důvodů soud vyhodnotil i tuto žalobní námitku za nedůvodnou.
13. K závěrečnému nesouhlasu žalující strany ohledně zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce soud ve stručnosti pro úplnost podotýká, že tento nesouhlas v nyní projednávané věci nebyl relevantní a soud se jím nikterak nezabýval, to vše obzvláště v situaci, kdy k této problematice již existuje četná judikatura včetně Nejvyššího správního soudu, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35, který je dostupný na www.nssoud.cz.
14. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal žalobcem tvrzené porušení právních předpisů vedoucí ke krácení jeho práv. Žalobu soud v mezích uplatněných žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji ve výroku I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud ve výroku II. rozsudku podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, nadto je právní zástupce žalovaného náklady řízení ani nepožadoval, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 31. března 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.